

סופר מתא. לא כמו ספירש בנעוטרס כותב ספר תורה
צטעות דלון זה פסידא דלא הדר דיכולין להגיהו אללא כדפרשיית
לעיל כותב ספרות: **ומכריז** ודדוקי. פי' בנעוטרס כותב
(ב"מ דף קטו) וס' דהוי פסידא דלא הדר גופיה אית ליה
וקשה לרי"ז דהא רבא גופיה אית ליה
לעיל דשנשתחא ממילא נפקא ואומר
ר"י דהוי פסידא דלא הדר דאומה
שעה שמלמד להם טעות הס מתנולס
ואומה, שעה אין יכולין להחזיר לעולם:
שתלא. ופ"מ מאי פסידא איכא
אי יפסיד ישלם וי"ל
דאינו מפסיד אללא שפוטע שאין
הנטייעו גדילות כמו שהיו ראיות לגדל:
מרחיקין מצוה הדב ב'י. אע"ג
ד"מ מפסיד דנדבר
של הפקר אפי' רשע לא מיקרי כמתן
(פאה פי"ד מ"ג) גבי פאה פירס טעיתו
עליה מעבידן אותה ממנה וכן מתן
צ"ק דב"מ (דף י:) ראה את המנאים
ונפל עליה ובה אחר והמזיק זה זה
שחזיק זה זכה ולא מיקרי רשע אלא
בניגה המהפך חסרה ובה אחר
ונטלה משום שפס לא יסתכר במקוס
זה ימצא להסתכר במקוס אחר והן
צטעני המהפך חסרה ובה אחר
של הפקר מ"מ צכמה מקומות ימצא
סוילנ לפרוס מלמודה ועוד דהכא
אומנותו כך והא דלמריגן בפרק
חזקת הבתים (לקמן דף ג'י) נכסי
כנענים הרי הן כמדבר כל המחזיק בהן
וכה כהן מאי עטמה כנעני ממי מטא
וזוי לדיה איסתלק ליה וישראל לא
קני עד דמטיי טטרא לדיה ופי' רש"ס
התם דישאלה המחזיק רשע מיהאל
מיקרי ופ"י ר"מ אפי' רשע לא הוי
כיון שלא ימצא במקוס אחר וקשה
לרש"ס מהא דלמר באיזוהו נשך
(ב"מ דף ע"ג) רב מרי בר רמל משכן
ליה ההוא נכרי ציטא אול רבא
וזכניה נטר תריסר ירמי שחא שקל
אגר ציטא אטטייה לרנא א"ל האי
דלא מטאי לה למר אגר ציטא עד
השתא דלמר מר סתם משכמתא שחא
ולא מני נכרי לסוקי והשתא כיון
שקדמה חזקת רב מרי לחזקת רבא
א"כ זכיה נטר רב מרי דנכסי הכנעני
הרי הן כמדבר ואי מקרי רשע אחי
ספיר דלא היה רוצה לזכות זה אלל
לפירוש ר"מ דאפילו רשע לא מיקרי
אחיה לא זכה זה רב מרי כיון
דהית גמור הוא ושחא לפנים משורת
הדין עדי ולריצ"א נראה דחזקת רב
מרי לא היתה אללא צמות משכון
ורבא קנה ממנו בשטר חוכה זה
ואחר כך נתן מעות וי"ע מוספות
קדושנ. וע' ד"ה עני המהפך וכו' ומס'.

מאי עטמה עטרה. פי' שלח הרגת את הנקבות: **אם זכר עמלק:**
ארור מונע רכבו. ספירה דהאי קרא הוא: **שאלא.** נעוט כרמוס)
למחאה: **אומנא.** מקח דם: **סופר מתא.** לנלר. **כומסרין ועומדין**
דמו. שלא יקלקלו ואם קלקלו מאלק לכו: **פסידא**
שלח המרו בו קודם לכן: **פסידא**
דלא הדר. כגון אלו שמשנתכלה
הצהמה או הרג המקח והסופר כח
ספר תורה צטעות: **דלוקי ריחיא.**
לעמון ולשכור: **מרחיקין מלודם הדג**
מן הדג. לייט שמתן עיניו נדג עד
שהכיר חורו מרחיקין שאר ליידין
מלודם משם אלמלא אע"ג דלא זכר
ציה ולא מטא ליה מרחיקין משם
דא"ל קא פסקת לחימ: **שאני דגים**
דיהני שיירא. נותנין עין צהצטס
להיות (י) והגיס לרוך למקוס שרלו
שם מונות היילך כיון שהכיר לו
חורו ונתן מונות בתוך מלא ריחמו
צטום הוא שילכדו דה"ל כמאן דמטא
לידיה ומלא חבירו מיקר אלל הכא
מי שחא אללי יצא ומי שחא אללך
יצא: **שמוגיס.** לצא אללו שאצטומיהם
שולחין אותן אל המונות לקנות מן
המנוונים: **שיוסקי.** שקדים: **אלל**
ככא. שזה העמיד תחילה והרגיל
להסתכר כך וזה צא לירד אללו
לאומנותו אומר לו פסקת לחיותאי:
שלא להושיב צינין חייט וצורסקי.
ממקוס אחר להסכיר לו בית צבמיו (ד)
יש כאן בני אותה אומנות: **ולשכינו.**
הכר צבמיו כמיהו: **אינו כופהו.**
מליד לאומו אומנות: **רשכ"ג אומר**
כו'. ורש הונא הוא דלמר כרשכ"ג: **מאי**
לעכב. מלשעות כחן אומנותם ולהביא
כחן למכור ואפילו לרבנן דאמרי
לשכינו אינו כופהו: **ואי שייך ככרגא**
דכפא. שנותן מס גולגלתו למשול
העיר הזאת ככר מתא (א) לא מני בר
מתא לעכב עליו כל העיר ופטיטא לו
דבר מניו אכר דבכר דנפשיה לא מני
מעכב את המניו מליד לאומנותו
כרבנן ולא כרד הונא מיהו איציעא
לי בר מצוה אכר מצוה אחרתא
מאי מני מעכב (ו) כן המניו
זהו לא מני הוי שכינו ואינו כופהו
או דילמלא שכינו דלמור רבנן כב
מצוה דהוא מני קאמרי אלל בר
מצוה אחרתא לאו שכינו הוא:
מצוה דלוקי ריחיא כו' דאית ליה
כרשכ"ג מובד הוא במקרי דרדקי
דלא מני מעכב לכר מצוה מללמד
גם הוא המינוקות שמתוך כך זיהרו
באומנותן שיראו זה מזה דלמר
מר קנאח סופרים מרצה חממה:
ומודה

1 והיה בהבניה יי אלהיך
לך מקבץ אביך מסביב
בארץ גזילה יי אלהיך נתן
לך נחלה לרשתה תמחה
את זכר עמלק מתחת
השמים לא תשכח:
דברים כ"ה י"ט
2 ארור עשה מלאכת יי
ריחיא וארור עשה הרבו
יימיהו מ"א י

רבינו גרשום

מאי עטמה עטרה הכי
מדשריה נשים: האי בר
מבואה (א) מההוא מבוי
לכד אדם) ולא היה רגיל
לכך וקא מיקרי ריחיס שלו
סוק לריחיס של חבריו:
דינא הוא כו' מרחיקין
מצוה הדב מן הרב שאם
היה רגיל אחד לפוש
מצוה דשפך שתיקין כמים
ובא חבירו ורצה לעשות
מצוהו כמו כן מרחיקין
אותה מן מצוהו חבריו
כמלוא ריצת הרב דמני
למירור ליה קא פסקת
ירוחיא חסיעי לרב הונא.
מהא לא חסיעי ליה דשאני
דגיס דיהבי סיריא ומשום
לכך מרחיקין מפני כי פטר
לו דבר שבא ככר למצוהו
כמאל סמישמי במצוהו
לפי שמעבידין ורואין
מאלכ במקוס אחר ורחיקין
ממצוהו של זה והולכיין
לשם ונדלו בידיה דבר
שכבר באן במצוהו אבל
ברוח פרסה אינו יכול
להיטב המאל. אבל בני
ריחיס דליבא למירור הכי
דבר הבא לידי הסיר ממני
שעדיין לא בא לידי כלום
מורה דמני לאיקמינהו
במבוי: לימא דאמר כו'
יהודה ולא כרבנן. מפני
שגרולל התנוקות לבוא
אצלו ומצי למירור ליה שאר
בעלי חיותין קא פסקת
לחיותי: שיוסקי. שקדים:
ומתוך שהיו רגילין לשכור
מרחץ כדי לרחוץ: אתה
עושה בתוך של ידוי ואינו
עושה בתוך שלי. וקשיא
לרב הונא: כופין בני
מבוי זה את זה שלא
להושיב ציניהן לא חייט.
כלומר אומנין של מבוי
אחר אינן רשאין להושיב
במבוי זה. שלא לדעת
כחן ולשכינו שבמבוי שלו
אינו כופהו שלא יזקק
מן אומנותו משום דאמר
ליה אתה עושה בתוך
שלך ואני בתוך שלי:
רשכ"ג אומר אף לשכינו
כופהו. ורב הונא ס"ל
כרשכ"ג: בר מתא אבר
מתא אחריתי מצי מעכב
שאם היה אומן א' בעיר
ובא אומן אחר מצוי אחרת
באותו רוצה לקבוע באותה
מדינה יכול לעכב על ידו
ולומר קא פסקת לחיותא
ואי שייך אברוא להתם
שפרעין מס גולגלתם
לארון אחר דמי כמאן
דהיה חריתיה מאתה העיר
ולא מצי מעכב ליה:
דנפשיה. כלומר לשכינו
לא מצי מעכב ורב הונא
בריה דרי"י לא ס"ל הא
דבר הונא דלעיל. (ז) ו'
צריכא דלא שייך מאי מי
אמר' הואיל דמתא חדא

מאי עטמה עטרה הכי אמר ליה דכתיב
יתמחה את זכר עמלק אמר ליה והא אגן
(6) זכר קריגין א"ל אנא זכר אקרוין אזל שייליה
לרביה אמר ליה היאך אקריתן אמר ליה זכר
שקל ספסירא למיקטליה אמר ליה אמאי
א"ל (6) דכתיב: ארור עושה מלאכת ה' רמיה
א"ל ישבוקיה לההוא גברא דליקום בארור א"ל
כתיב: וארור מונע רכבו מדם איכא דאמרי
קטליה ואיכא דאמרי לא קטליה וואמר רבא
במקרי ינוקא שתלא טבחא ואומנא וסופר
מתא כולן כמותדין ועומדין נינהו: ככללא
דמילתא כל פסידא דלא הדר מותרה ועומד
הוא אמר רב הונא האי בר מבואה דאוקי
ריחיא ואחא בר מבואה חבריה וקמוקי גביה
דינא הוא דמעכב עליוהי דא"ל קא פסקת ליה
לחיותי לימא מסייע ליה מרחיקין מצוהו
הדג מן הדג כמלא ריצת הרב וכמה אמר
רבה בר רב הונא עד פרסה שאני דגים
דיהבי סייארא א"ל רבינא לרביא לימא רב
הונא דאמר כרבי יהודה צ"דנתן רבי יהודה
אומר לא יחלק חגוני קליות ואגוזין לחינוקות
מפני שמרגילן (8) אצלו וחכמים יתירין אפי'
תימא רבנן עד כאן לא פליגי רבנן עליה
דרבי יהודה התם אלא דאמר ליה י אנא
קמפלוגינא אמנווי את פלוג שיוסקי אבל
הבא אפילו רבנן מודו דא"ל קא פסקת ליה
לחיותי מיתבי עושה אדם חנות בצד חנותו
של חבירו ומרחץ בצד מרחצו של חבירו
ואינו יכול למחות בידו מפני שיכול לומר לו
אתה עושה בתוך שלך ואני עושה בתוך
שלי תנאי היא דהתיא כופין בני מבואות זה
את זה שלא להושיב ציניהן לא חייט ולא
בורסקי ולא מלמד תינוקות ולא אחד (8) מבני
בעלי אומניות (9) ולשכנו אינו כופיהו רשכ"ג
אומר אף לשכנו כופיהו אמר רב הונא בריה
דרב יהושע יפשימא לי בר מתא אבר מתא
אחריתי מצי מעכב יואי שייך בכרגא דהכא
לא מצי מעכב בר מבואה אבר מבואה
דנפשיה לא מצי מעכב כבעי רב הונא בריה
דרב יהושע בר מבואה אבר מבואה אחרתא
מאי תיקו אמר רב יוסף ומודי רב הונא במקרי
דרדקי דלא מצי מעכב דאמר מר (9) צורא
תיקו להן לישראל שיהו מושיבין סופר בצד
סופר וניחוש דילמא אתי לאיתרשולי א"ל

הגהות הב"ח
(6) ג"פ זכר קריגין א"ל
לרדכי זכר אקרוין: (8) שם
מפני שמרגילן לבוא אללו:
(9) ש"ד"ה שאני דגים וכו'
ליות גזילה לכוון וכו' ונתן
מצוהו ומונות וכו' וה"ל
במאן: (ד) ר"ה שלא וכו'
במניו זה ורש כאן: (8) ד"ה
ואי וכו' ככר מתא הוא
רלא וכו' לא מני מעכב
מליד ל"ל ומכות את המניו
מתוך: (ו) בא"ד מעכב
עליה כן המניו זה לא וכו':
(ו) תוב' ד"ה כופין וכו'
מוקמינן ליה לעיל
בתנוקות:

מקרי ינוקא. פסידא דלא
הכר הוא שנשתחא כיון דעל
על כלל חס' אומנא. מהאל
חיותין וסופר מתא. הדין
המספר את אנשי העיר
כתפסלות (שם דף ע"ג) וסופר
מתא.

6) נראה דליכא צר מצוהו אחרת בר מצוהו מההוא מבוי ולא היה סי': (3) ומד' רבינו וי' אלו נראה שהיה גודם כנפן ואי שייך בכרגא דהכא הא אחרת דלא מצי לעכב כל לאוי' מדברי רבינו וי"ל
כפי מהל' שמיס עברם כן ע"ס.

אלא אמר רבא ה"ק מי שהיה כותלו בו. הקשה ריב"ז דלמה ליה לניקט כבי האי גוונא שהיה לו כותל צרמק ארבע אמות ונפל לימיני שלא יסמוך כותלו לכותל חצירו אלא"כ הרחיק ארבע אמות וליכא למימר דדוקא כבי האי גוונא שהיה רחוק כבר ארבע אמות והרחיק הראשון קאמר דלא יסמוך א"כ מאי פריך בנמוך טעמא שלא יאפיל אי משום סולם אכל משום דוואש לא: **אבל** משום דוואש א"א. וז"ל ולימא דליירי בעיר ישנה ואומרי מ"ט דבית האי כנינה לפי שנותנין מטה וכלים אלא הכותל עמוד י"ל דבבב"ר איכא דוואש דרבינא מה שאין כן בבית ולר"י נראה לניחא ליה לטווי בעיר חדשה דומיא דרישא וכן הוה דמרחיקין את הכותל מן המזחילה אע"ג דמפסקת צינמיס הוה דמרחיקין את הפולס מן השוכן: **ובבבא אמר רב יבא ב"ר** וימיה דהשתא צני וכמה ונתר הכי פריך והתנן ארבע אמות וי"ל דרב יבא גופיה צני וכמה ולא גמרי וכענין זה יש בחלו מילואות (ב"מ דף נא. ושם ד"ה ומה"ש): **בבבב"ר** את כותלו. ולא מצי לשנויי במגביה כותלו ד' אמות דכיון דקאי מן הגז ואורך הכותל לרחבו של חתון יכול לעמוד בסוף הכותל ולשחוט ולהניץ:

הבא לסמוך לא יסמוך אלא אם כן הרחיק ממנו ארבע אמות מתקוף לה רבא והא מי שהיה כותלו סמוך לכותל חצירו קתני אלא אמר רבא א"כ קתני מי שהיה כותלו סמוך לכותל חצירו ברחוק ארבע אמות ונפל לא יסמוך לו כותל אחר אלא אם כן הרחיק ממנו ד' אמות מ"ט דוואש דהבא מעלי להתם אמר רב יבא שנו אלא כותל גינה אבל כותל חצר אם בא לסמוך סומך רבי אושעיא אומר אחד כותל גינה ואחד כותל חצר אם בא לסמוך אינו סומך אמר רבי יוסי בר הנינא ולא פליגי הא בעיר ישנה הא בעיר חדשה תנן ה"חלונות בין מלמעלן בין מלמעלן מוכנגין ארבע אמות י"תני עלה מלמעלן כדי שלא יציץ ויראה מלמעלן שלא יעמוד ויראה ומכנגדן שלא יאפיל מעמא שלא יאפיל אבל משום דוואש לא הכא במאי עסקינן **הבבא** מן הצד (וכמה אמר רב יבא חמוה דאש"יין בר גרדך משמיה דרב יבבב"ר את חלון והלא מציץ א"ר זבד"ר בבבב"ר את כותלו והא אגן תנן ארבע אמות לא קשיא כאן מרוח אחת **הבבא** משתי רוחות ת"ש ואת הכותל מן המזחילה ד' אמות כדי שיהא זוקף את הסולם מעמא משום סולם אבל משום דוואש לא הכא במאי עסקינן במזחילה משופעת דאי משום דוואש הוא הא קא אוזיל ואתי תותיה: **מתני'** במרחיקין את הסולם מן השוכן ארבע אמות כדי שלא תקפוץ הנמייה ואת הכותל מן המזחילה ד' אמות כדי שיהא זוקף את הסולם: **גמ'** לימא מתניתין דלא כר' יוסי דאי ר"י הא אמר ר' זזה חופר בתוך שלו וזה נוטע בתוך שלו אפילו תימא ר' יוסי הא אמר ר' יבא רב א"ר ר' יוסי בגמרי דידיה ה"ג זמנא דבהדי דמנח ליה (ס) יתבא בחור וקפצה והא גרמא הוא א"ר טובי בר מתנה זאת אומרת גרמא בניזקין אסור רב יוסף הוה ליה הגהו תאלי דהו

הבא לסמוך לא יסמוך אלא אם כן הרחיק ממנו ארבע אמות מתקוף לה רבא והא מי שהיה כותלו סמוך לכותל חצירו קתני אלא אמר רבא א"כ קתני מי שהיה כותלו סמוך לכותל חצירו ברחוק ארבע אמות ונפל לא יסמוך לו כותל אחר אלא אם כן הרחיק ממנו ד' אמות מ"ט דוואש דהבא מעלי להתם אמר רב יבא שנו אלא כותל גינה אבל כותל חצר אם בא לסמוך סומך רבי אושעיא אומר אחד כותל גינה ואחד כותל חצר אם בא לסמוך אינו סומך אמר רבי יוסי בר הנינא ולא פליגי הא בעיר ישנה הא בעיר חדשה תנן ה"חלונות בין מלמעלן בין מלמעלן מוכנגין ארבע אמות י"תני עלה מלמעלן כדי שלא יציץ ויראה מלמעלן שלא יעמוד ויראה ומכנגדן שלא יאפיל מעמא שלא יאפיל אבל משום דוואש לא הכא במאי עסקינן **הבבא** מן הצד (וכמה אמר רב יבא חמוה דאש"יין בר גרדך משמיה דרב יבבב"ר את חלון והלא מציץ א"ר זבד"ר בבבב"ר את כותלו והא אגן תנן ארבע אמות לא קשיא כאן מרוח אחת **הבבא** משתי רוחות ת"ש ואת הכותל מן המזחילה ד' אמות כדי שיהא זוקף את הסולם מעמא משום סולם אבל משום דוואש לא הכא במאי עסקינן במזחילה משופעת דאי משום דוואש הוא הא קא אוזיל ואתי תותיה: **מתני'** במרחיקין את הסולם מן השוכן ארבע אמות כדי שלא תקפוץ הנמייה ואת הכותל מן המזחילה ד' אמות כדי שיהא זוקף את הסולם: **גמ'** לימא מתניתין דלא כר' יוסי דאי ר"י הא אמר ר' זזה חופר בתוך שלו וזה נוטע בתוך שלו אפילו תימא ר' יוסי הא אמר ר' יבא רב א"ר ר' יוסי בגמרי דידיה ה"ג זמנא דבהדי דמנח ליה (ס) יתבא בחור וקפצה והא גרמא הוא א"ר טובי בר מתנה זאת אומרת גרמא בניזקין אסור רב יוסף הוה ליה הגהו תאלי דהו

הבא לסמוך לא יסמוך אלא אם כן הרחיק ממנו ארבע אמות מתקוף לה רבא והא מי שהיה כותלו סמוך לכותל חצירו קתני אלא אמר רבא א"כ קתני מי שהיה כותלו סמוך לכותל חצירו ברחוק ארבע אמות ונפל לא יסמוך לו כותל אחר אלא אם כן הרחיק ממנו ד' אמות מ"ט דוואש דהבא מעלי להתם אמר רב יבא שנו אלא כותל גינה אבל כותל חצר אם בא לסמוך סומך רבי אושעיא אומר אחד כותל גינה ואחד כותל חצר אם בא לסמוך אינו סומך אמר רבי יוסי בר הנינא ולא פליגי הא בעיר ישנה הא בעיר חדשה תנן ה"חלונות בין מלמעלן בין מלמעלן מוכנגין ארבע אמות י"תני עלה מלמעלן כדי שלא יציץ ויראה מלמעלן שלא יעמוד ויראה ומכנגדן שלא יאפיל מעמא שלא יאפיל אבל משום דוואש לא הכא במאי עסקינן **הבבא** מן הצד (וכמה אמר רב יבא חמוה דאש"יין בר גרדך משמיה דרב יבבב"ר את חלון והלא מציץ א"ר זבד"ר בבבב"ר את כותלו והא אגן תנן ארבע אמות לא קשיא כאן מרוח אחת **הבבא** משתי רוחות ת"ש ואת הכותל מן המזחילה ד' אמות כדי שיהא זוקף את הסולם מעמא משום סולם אבל משום דוואש לא הכא במאי עסקינן במזחילה משופעת דאי משום דוואש הוא הא קא אוזיל ואתי תותיה: **מתני'** במרחיקין את הסולם מן השוכן ארבע אמות כדי שלא תקפוץ הנמייה ואת הכותל מן המזחילה ד' אמות כדי שיהא זוקף את הסולם: **גמ'** לימא מתניתין דלא כר' יוסי דאי ר"י הא אמר ר' זזה חופר בתוך שלו וזה נוטע בתוך שלו אפילו תימא ר' יוסי הא אמר ר' יבא רב א"ר ר' יוסי בגמרי דידיה ה"ג זמנא דבהדי דמנח ליה (ס) יתבא בחור וקפצה והא גרמא הוא א"ר טובי בר מתנה זאת אומרת גרמא בניזקין אסור רב יוסף הוה ליה הגהו תאלי דהו

רבינו גרשום

והא מי שהיה כותלו סמוך לכותל חצירו קתני אלא אמר רבא א"כ קתני מי שהיה כותלו סמוך לכותל חצירו ברחוק ארבע אמות ונפל לא יסמוך לו כותל אחר אלא אם כן הרחיק ממנו ד' אמות מ"ט דוואש דהבא מעלי להתם אמר רב יבא שנו אלא כותל גינה אבל כותל חצר אם בא לסמוך סומך רבי אושעיא אומר אחד כותל גינה ואחד כותל חצר אם בא לסמוך אינו סומך אמר רבי יוסי בר הנינא ולא פליגי הא בעיר ישנה הא בעיר חדשה תנן ה"חלונות בין מלמעלן בין מלמעלן מוכנגין ארבע אמות י"תני עלה מלמעלן כדי שלא יציץ ויראה מלמעלן שלא יעמוד ויראה ומכנגדן שלא יאפיל מעמא שלא יאפיל אבל משום דוואש לא הכא במאי עסקינן **הבבא** מן הצד (וכמה אמר רב יבא חמוה דאש"יין בר גרדך משמיה דרב יבבב"ר את חלון והלא מציץ א"ר זבד"ר בבבב"ר את כותלו והא אגן תנן ארבע אמות לא קשיא כאן מרוח אחת **הבבא** משתי רוחות ת"ש ואת הכותל מן המזחילה ד' אמות כדי שיהא זוקף את הסולם מעמא משום סולם אבל משום דוואש לא הכא במאי עסקינן במזחילה משופעת דאי משום דוואש הוא הא קא אוזיל ואתי תותיה: **מתני'** במרחיקין את הסולם מן השוכן ארבע אמות כדי שלא תקפוץ הנמייה ואת הכותל מן המזחילה ד' אמות כדי שיהא זוקף את הסולם: **גמ'** לימא מתניתין דלא כר' יוסי דאי ר"י הא אמר ר' זזה חופר בתוך שלו וזה נוטע בתוך שלו אפילו תימא ר' יוסי הא אמר ר' יבא רב א"ר ר' יוסי בגמרי דידיה ה"ג זמנא דבהדי דמנח ליה (ס) יתבא בחור וקפצה והא גרמא הוא א"ר טובי בר מתנה זאת אומרת גרמא בניזקין אסור רב יוסף הוה ליה הגהו תאלי דהו

לעזר רש"י

קע"א קולוניט"א. מרוב ציבור. מרטיניא נמייה.

מוסף רש"י

מורי ר' יוסף בברי דידיה. אג"י דאמר על חוק להרחיק את עצמו, הימני הכי ללא חס עליו מיק, כןן אורי שבטעם נעשהו אינו מיקוף אלא חסרתי גילוף ומשפעתן חלוקין לאור זמן, אלא כי אדם עצמו מיקוף זיכה כי חיו מיהו הוא ללא גרמא דיקוף הוא דמפסק אלא מיקוף משא הוא חסר מעד לעולם על ימין שוגג ומוד י"ב"ח פ"ד.

רבינו גרשום (המשך)

כל כותל וכותל מצד החלק ד' אמות. מן ואת הכותל מרחיקין מן המזחילה של חצירו ד' אמות. שאם יש לחצרו חוקה בחצירו שהמזחילה של גגו שופכת בחצרו ויכול ריש כל כך חוקה ויכול לזקוף סולם בחצרו חצירו בעל כורחו ולעלות על גגו ואם רצה זה לבנות כותל סמוך לגגו צריך להרחיק ד' אמות כמותו וקופת סולם: הכא במאי עסקין: דקתני וקופת סולם אלא משום דוואש צריך להימני: דמצי אוזיל חותה: והיא שפוע הרגא חזק לכותל ומצי למעבד דוואש אבל משום זקפת סולם צריך להרחיק מן המזחילה ואי"ל ד' אמות: **פ"ה** כדו שלא תקפוץ הנמייה. חיה בסולם שובן ואוכלת בשוכן מיירי דאם יש לה שובן בעד כותלו של חצירו ולאידך סולם בעד כותלו מרחיקין מן השוכן: מודה ר' יוסי בגמריה. כלומר הבא שאני דבין בעין שווקא אדם חזק ומקו אמות ורקיה חייב כן אם מיק אדם לחצרו בידים ודאי חייב אג"י דעבד בתוך שלו וי"ס חזק ויהא גידיה דיומנין בדיה דמנח ליה לסולם בתוך ד' אמות שלו דמנח דיתבא הדיא נמייה בחור וקפצה לשוכן והיינו

קע"א קולוניט"א. מרוב ציבור. מרטיניא נמייה.

מורי ר' יוסף בברי דידיה. אג"י דאמר על חוק להרחיק את עצמו, הימני הכי ללא חס עליו מיק, כןן אורי שבטעם נעשהו אינו מיקוף אלא חסרתי גילוף ומשפעתן חלוקין לאור זמן, אלא כי אדם עצמו מיקוף זיכה כי חיו מיהו הוא ללא גרמא דיקוף הוא דמפסק אלא מיקוף משא הוא חסר מעד לעולם על ימין שוגג ומוד י"ב"ח פ"ד.

רבינו גרשום

קע"א קולוניט"א. מרוב ציבור. מרטיניא נמייה.

לעזר רש"י

מורי ר' יוסף בברי דידיה. אג"י דאמר על חוק להרחיק את עצמו, הימני הכי ללא חס עליו מיק, כןן אורי שבטעם נעשהו אינו מיקוף אלא חסרתי גילוף ומשפעתן חלוקין לאור זמן, אלא כי אדם עצמו מיקוף זיכה כי חיו מיהו הוא ללא גרמא דיקוף הוא דמפסק אלא מיקוף משא הוא חסר מעד לעולם על ימין שוגג ומוד י"ב"ח פ"ד.

מוסף רש"י

מורי ר' יוסף בברי דידיה. אג"י דאמר על חוק להרחיק את עצמו, הימני הכי ללא חס עליו מיק, כןן אורי שבטעם נעשהו אינו מיקוף אלא חסרתי גילוף ומשפעתן חלוקין לאור זמן, אלא כי אדם עצמו מיקוף זיכה כי חיו מיהו הוא ללא גרמא דיקוף הוא דמפסק אלא מיקוף משא הוא חסר מעד לעולם על ימין שוגג ומוד י"ב"ח פ"ד.

רבינו גרשום (המשך)

כל כותל וכותל מצד החלק ד' אמות. מן ואת הכותל מרחיקין מן המזחילה של חצירו ד' אמות. שאם יש לחצרו חוקה בחצירו שהמזחילה של גגו שופכת בחצרו ויכול ריש כל כך חוקה ויכול לזקוף סולם בחצרו חצירו בעל כורחו ולעלות על גגו ואם רצה זה לבנות כותל סמוך לגגו צריך להרחיק ד' אמות כמותו וקופת סולם: הכא במאי עסקין: דקתני וקופת סולם אלא משום דוואש צריך להימני: דמצי אוזיל חותה: והיא שפוע הרגא חזק לכותל ומצי למעבד דוואש אבל משום זקפת סולם צריך להרחיק מן המזחילה ואי"ל ד' אמות: **פ"ה** כדו שלא תקפוץ הנמייה. חיה בסולם שובן ואוכלת בשוכן מיירי דאם יש לה שובן בעד כותלו של חצירו ולאידך סולם בעד כותלו מרחיקין מן השוכן: מודה ר' יוסי בגמריה. כלומר הבא שאני דבין בעין שווקא אדם חזק ומקו אמות ורקיה חייב כן אם מיק אדם לחצרו בידים ודאי חייב אג"י דעבד בתוך שלו וי"ס חזק ויהא גידיה דיומנין בדיה דמנח ליה לסולם בתוך ד' אמות שלו דמנח דיתבא הדיא נמייה בחור וקפצה לשוכן והיינו

רבינו גרשום

קע"א קולוניט"א. מרוב ציבור. מרטיניא נמייה.

לעזר רש"י

מורי ר' יוסף בברי דידיה. אג"י דאמר על חוק להרחיק את עצמו, הימני הכי ללא חס עליו מיק, כןן אורי שבטעם נעשהו אינו מיקוף אלא חסרתי גילוף ומשפעתן חלוקין לאור זמן, אלא כי אדם עצמו מיקוף זיכה כי חיו מיהו הוא ללא גרמא דיקוף הוא דמפסק אלא מיקוף משא הוא חסר מעד לעולם על ימין שוגג ומוד י"ב"ח פ"ד.

מוסף רש"י

מורי ר' יוסף בברי דידיה. אג"י דאמר על חוק להרחיק את עצמו, הימני הכי ללא חס עליו מיק, כןן אורי שבטעם נעשהו אינו מיקוף אלא חסרתי גילוף ומשפעתן חלוקין לאור זמן, אלא כי אדם עצמו מיקוף זיכה כי חיו מיהו הוא ללא גרמא דיקוף הוא דמפסק אלא מיקוף משא הוא חסר מעד לעולם על ימין שוגג ומוד י"ב"ח פ"ד.

רבינו גרשום (המשך)

כל כותל וכותל מצד החלק ד' אמות. מן ואת הכותל מרחיקין מן המזחילה של חצירו ד' אמות. שאם יש לחצרו חוקה בחצירו שהמזחילה של גגו שופכת בחצרו ויכול ריש כל כך חוקה ויכול לזקוף סולם בחצרו חצירו בעל כורחו ולעלות על גגו ואם רצה זה לבנות כותל סמוך לגגו צריך להרחיק ד' אמות כמותו וקופת סולם: הכא במאי עסקין: דקתני וקופת סולם אלא משום דוואש צריך להימני: דמצי אוזיל חותה: והיא שפוע הרגא חזק לכותל ומצי למעבד דוואש אבל משום זקפת סולם צריך להרחיק מן המזחילה ואי"ל ד' אמות: **פ"ה** כדו שלא תקפוץ הנמייה. חיה בסולם שובן ואוכלת בשוכן מיירי דאם יש לה שובן בעד כותלו של חצירו ולאידך סולם בעד כותלו מרחיקין מן השוכן: מודה ר' יוסי בגמריה. כלומר הבא שאני דבין בעין שווקא אדם חזק ומקו אמות ורקיה חייב כן אם מיק אדם לחצרו בידים ודאי חייב אג"י דעבד בתוך שלו וי"ס חזק ויהא גידיה דיומנין בדיה דמנח ליה לסולם בתוך ד' אמות שלו דמנח דיתבא הדיא נמייה בחור וקפצה לשוכן והיינו

רבינו גרשום

קע"א קולוניט"א. מרוב ציבור. מרטיניא נמייה.

לעזר רש"י

מורי ר' יוסף בברי דידיה. אג"י דאמר על חוק להרחיק את עצמו, הימני הכי ללא חס עליו מיק, כןן אורי שבטעם נעשהו אינו מיקוף אלא חסרתי גילוף ומשפעתן חלוקין לאור זמן, אלא כי אדם עצמו מיקוף זיכה כי חיו מיהו הוא ללא גרמא דיקוף הוא דמפסק אלא מיקוף משא הוא חסר מעד לעולם על ימין שוגג ומוד י"ב"ח פ"ד.

